

γόν του, πολλάκις μάλιστα όταν αὕτη θελήσῃ νὰ φύγῃ, τὴν ἐπαναφέρει εἰς τὴν φωλεάν. Τὴν ἐπαύριον ὁ κύριος τῆς γῆς ἔρχεται καὶ λαμβάνει τότε πτίλον καὶ τὰ ψά. Τὸ δύστηνον ζεύγος, ὅπερ πάσῃ δυνάμει ἀντέστη εἰς τὴν ἀρπαγὴν ἀγωνισθὲν κατὰ τοῦ ἀνθρώπου, μεταβαίνει εἰς ἀπόστασιν τινα καὶ ἐπαναλαμβάνει τὸ ἔργον. Ἀλλὰ καὶ ὁ νέος κύριος ἔρχεται καὶ λαμβάνει τὸ πολύτιμον προϊόν. Ἀκαταπόνητος ἡ μήτηρ ἐπιλαμβάνεται ἐκ νέου τοῦ ἔργου, καὶ κατὰ τὴν φορὰν ταύτην εὐτυχεστέρα ἐγκαταλείπεται ἡσυχος, διότι ἂν καὶ πάλιν ἀφηροῦντο αὐτῆς τὰ ψά, θὰ ἔπαυε κατ' ὁλοκληρίαν τίκτουσα. Ἄν ὅμως τὰ ψά ἀφίενται ἀνέπαφα, καθ' ἐκαστὴν ἐβδομάδα ἀφαιρεῖται μέρος τοῦ πτίλου τοῦ στρωννύοντος τὴν φωλεάν, καὶ ἡ δυστυχὴς μήτηρ ἐξακολουθεῖ ἀποπιλουμένη, μέχρις οὗ ἀπομένει σχεδὸν γυμνὴ καὶ ἐστερημένη καὶ τοῦ ἐλαχίστου πτίλου πρὸς κάλυψιν τῆς ὑγρᾶς ὀπῆς ἐν ἣ εὐρίσκονται τὰ ψά τῆς. Τότε ὁ παρ' αὐτὴν καθήμενος ἄρρην προσέρχεται ἄρωγός, ἀποσπῶν καὶ αὐτὸς τὸ πτίλον του, ὅπερ οἱ Ἰσλανδοὶ διακρίνουσιν ἐκ τοῦ τῆς θηλείας, διότι εἶνε λευκὸν ὡς προσερχόμενον ἐκ τῶν πλευρῶν τοῦ ζψου.

Περιεργότατον θέαμα παριστᾷ ὁλόκληρος ἡ ἀκτὴ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐπώψεως. Χιλιάδες πτηνῶν ἐπώάζουσι τὰ ψά των μηδόλως ταρσασόμενα ὑπὸ τῆς παρουσίας τοῦ ἀνθρώπου. Οἱ κάτοικοι φροντίζουν νὰ μὴ ἐξαγριῶσι τὰ πτηνὰ καὶ τ' ἀναγκάσωσι νὰ ἐγκαταλείψωσι τὴν χώραν αὐτῶν· ἐνεκα τούτου ἀπαγορεύεται εἰς τὰ πλοῖα νὰ χαιρετῶσι διὰ κανονιοβολισμῶν ἀλλὰ μόνον διὰ τῆς ἀνυψώσεως τῆς σημαίας. Ὁ κρότος τοῦ τηλεβόλου ἡδύνατο νὰ ταραξῇ τὰς νήσους καὶ βλάβῃ τὴν ἐπώασιν. Τιμωρεῖται δὲ διὰ προστίμου καὶ φυλακίσεως ὁ συλλαμβάνων ἢ φονεύων δι' ὄπλου ἓν ἐκ τῶν πτηνῶν τούτων.

Μετὰ πέντε ἕως ἑξ ἐβδομάδας ἡ ἐπώασις πάντων τῶν πτηνῶν λήγει, καὶ οἱ νεοσσοὶ μόλις ἐξελθόντες τοῦ ψοῦ λαμβάνουσι τὴν εἰς τὸ ὕδωρ ἄγουσαν, ἐνθα ἡ μήτηρ διδάσκει τοὺς νὰ κολυμβῶσι μεταχειριζόμενη μέθοδον τεχνικωτάτην.

Αὕτη προπορεύεται, ἐνθαρρύνουσα διὰ τῆς φωνῆς τῆς τοὺς νεοσσοὺς ὅπως τὴν ἀκολουθῶσι· μεθ' ὃ μόλις φθάσῃ εἰς τὴν ἀκτὴν ἀναβιβάζει τοὺς ἐπὶ τῶν νώτων τῆς καὶ κολυμβᾷ εἰς ἀπόστασιν τινα ἀπὸ τῆς γῆς. Ἀφικομένη εἰς τὸ μέρος τοῦτο καταδύεται καὶ ἀναγκάζει τοὺς ἐγκαταλειπομένους νεοσσοὺς νὰ κολυμβῶσι μόνοι. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης δὲν ἐπανέρχονται πλέον εἰς τὴν γῆν, ἀλλ' ἀναπαύονται ἐπὶ μικρῶν σκοπέλων καταβρεχομένων διαρκῶς ὑπὸ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐφ' ὧν φύονται φυτὰ τινα

ὑδροχαρῆ. Ἐπ' αὐτῶν οἱ γηραιοὶ γονεῖς τοὺς διδάσκουσι πῶς νὰ τρέφονται διὰ μικρῶν μυῶν (μυδιῶν) καὶ μαλακοστράκων. Τὸ χρῶμα τῶν νεαρῶν κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος εἶνε τεφρὸν χαλκιδινόν· κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος καθίσταται βαθύτερον, καὶ κατὰ τὸ τρίτον τὸ πτέρωμα τῶν δύο φύλων γίνεται ὅλος διόλου διάφορον. Τότε οἱ ἄρρενες γίνονται μέλανεσ καὶ κοσμοῦνται διὰ πάντων τῶν θελγήτρων ὅπως τύχουσιν, οὐχὶ ὅμως ἄνευ πάλης σπουδαίας μεταξὺ ἀντεραστῶν, συζύγου διακρινομένης τοῦ ἄρρενος διὰ τῶν ἀσθενεστέρων χρωματισμῶν τοῦ πτερώματος.

Τὸ ἔαρ εἶνε ἡ εὐτυχὴς ἐποχὴ τῆς συζεύξεως, τὸν δὲ χειμῶνα αἱ πτιλοφόροι νῆσαι ἐγκαταλείπουσι τὰς βορείους χώρας μεταναστεύουσαι πρὸς νότον μέχρις Ὀλλανδίας. Τινὲς ὅμως παραμένουσι διαρκῶς ἐν τῷ τόπῳ τῆς γεννήσεώς των. Ἡ τιμὴ τοῦ πτίλου πωλουμένου ἐπιτοπίως εἶνε φράγκα 15 κατὰ λίτραν, ἰσοδυναμοῦσαν πρὸς 156 δράμια· τὰ δὲ ψά φημίζονται ὡς ἔδεσμα ἐξαιρετόν. Τὸ χρῶμα αὐτῶν εἶνε πρασινωπὸν κατὰ δὲ τὸ μέγεθος διπλάσια τῶν τῆς ἀλεκτορίδος καὶ περιέχουσι συχνότατα δύο λεκύθους.

.. Α.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Οἱ ἐρώμενοι καὶ οἱ φανατικοὶ ἐν τῇ θρησκείᾳ ὁμοιάζουσι κατὰ τοῦτο, ὅτι ἀμφοτέροι εἶνε ἀνεπίδεκτοι οἷαςδὴποτε διὰ λόγου παραινέσεως καὶ διδασκαλίας.

Ἐρως ἄνευ κωλυμάτων ὁμοιάζει σκηνογραφίαν ἄνευ ὁρέων. Ἀμφοτέρα καθίστανται ἐπὶ τέλους μονότονα καὶ πληκτικὰ.

Τότε μόνον δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι ἀγαπῶμεν ἀνθρωπὸν τινα, ὅταν συμπαθῶμεν καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ἐλαττώματά του.

Ἡ ὑαλίνη πλᾶξ τῶν παραθύρων προκαλεῖ μείζονα θόρυβον θραυομένη παρὰ ἡ ἀληθῶς συντριβομένη καρδιά.

Ὅταν χάσῃς τι, τότε μόνον ἐνθυμεῖσαι τὰ προτερήματά του.

Ὅταν ἀκούῃς ὅτι εἰς τὸ δεῖνα συνοικεῖον «ὁ δεῖνα ἐπέτυχεν», ἔσο βέβαιος ὅτι ἡ σύζυγος ἀπέτυχεν ἐντελῶς.

Ὁ καλλίτερος τρόπος νὰ ἐπαναφέρωμεν εἰς τὴν μνήμην τῶν ἀνθρώπων παλαιὰς εὐεργεσίας εἶνε νὰ παρέχωμεν νέας εἰς τὰ αὐτὰ πρόσωπα.

Μία καὶ μόνη ἀπορριφθεῖσα αἵτησις κάμνει τὸν ἄνθρωπον νὰ λησμονήσῃ χιλιάς εὐεργεσίας ὧς ἄλλοτε παρέσχομεν εἰς αὐτόν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ ἐν Ζακύνθῳ διευθυντὴς τῶν ἀνατολικῶν τηλεγράφων κ. Φόρστερ τηλεγραφικῶς ἀνήγγειλεν εἰς τοὺς ὑπουργοὺς τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαίδευσως, ὡς καὶ εἰς τὸν καθηγητὴν κ. Α. Χρηστομάνον, ὅτι τὴν πρωΐαν τῆς πέμπτης, 15 Ἰανουαρίου, παρατηρήθη ἐλάττωσις τῶν ὑδάτων κατὰ ἐν μέτρον καὶ 20 ἑκατοστὰ, προσελθούσα ἐκ καθιζήσεως τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης, τὴν δὲ ἐσπέραν κατὰ τὴν 9 54' ὥραν ἰσχυρὰ δόνησις σεισμοῦ ἔχουσα τὴν ἐστίναν τῆς ἐν τῷ πελάγει παρὰ τὰς Στροφάδας νήσους· τὴν δόνησιν ταύτην προσερχομένην ἐξ ἀνατολῶν πρὸς δυσμὰς καὶ κυματοειδῇ ῥηθάνονσαν ἰσχυροτέραν ἐν Πύργῳ καὶ Κατακόλῳ. Ὁ κ. Φόρστερ ἐξακολουθεῖ τὰς σεισμολογικὰς του παρατηρήσεις, ἐκπράζει δὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι αὗται θὰ λύσωσι τὸ μέγα ζήτημα τῆς ἐστίας τῶν κατὰ τὴν δυτικὴν Ἑλλάδα ἐπισυμβαίνόντων σεισμῶν.

Ἡ « Ἑρμῆρις τῶν Συζητήσεων » δημοσιεύει τὸν κατάλογον τῶν συνήθως παρτιθεμένων εἰς τὸ γεῦμα τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Κίνας ἐδεσμάτων. Ἰδοὺ τίνα εἶνε κυρίως τὰ φαγητὰ δι' ὧν τρέφεται ὁ ὑπέρτατος ἄρχων τοῦ Οὐρανίου Κράτους: πόδες ἄρκτου, οὐραὶ ἐλάφου, γλῶσσαι νήσας, ὕδος καμήλου, χεῖλη λαγωῦ, μυελὸς βοῦς. » Ὁ διάσημος Γάλλος γαστρονόμος Βριλλιά Σαδαρὲν ἔλεγεν « Εἰπέ μου τί τρώγεις, διὰ νὰ σοῦ εἰπῶ τίς εἶσαι. » Ἐάν τις ἔλεγεν αὐτῷ ὅτι τρώγει κρέας πιθήκου, καμήλου, ἄρκτου, ἐλάφου, θὰ τῷ ἀπήντα βεβαίως· ἀδιστάκτως: « Εἶσαι ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Κίνας ».

Ἡ Βελγικὴ Ἐπιθεώρησις τῆς Κηπουρικῆς περιγράφει τίνι τρόπῳ οἱ Σίνκι ἐπιτυγχάνουσι πλεῖστα νάνια δένδρα. Ἐν τῷ φλοιῷ πορτογαλλίου ἀνοίγουσιν ὁπῇ δύο ὑφεκατομέτρων διαμέτρου· διὰ τῆς ὁπῆς ταύτης ἀφαιροῦσι πᾶν τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ καρποῦ, καὶ πληροῦσι τὸ σχηματισθὲν κενὸν διὰ μίγματος ἰνῶν κοκκ., τεμαχίων ἐρίου καὶ κόνεως ἀνθρακος. Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ συμπύρματος τούτου φυτεύουσι τὸ σπέρμα τοῦ φυτοῦ. Τὸ οὕτω παρασκευασθὲν πορτογαλλικὸν ποτίζουσι ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν, καὶ μετ' ὀλίγον τὸ νέον φυτὸν ἀναπτύσσεται καὶ ἐξέρχεται διὰ τῆς ὁπῆς. Αἱ ρίζαι ἐπίσης ἀναπτύσσονται καὶ διαπερῶσι τὸν φλοιὸν, ἀμέσως ὅμως κόπτονται σύρριζα, καὶ τοῦτο ἐπὶ δύο καὶ τρία ἔτη. Οὕτως ἐπιτυγχάνουσι νὰ ἔχωσι φυτὸν τι νάνον ὕψους μόλις 10-12 ὑφεκατομέτρων, κατὰ δὲ τὴν ὁψιν ὁμοίως ὅμοιον πρὸς ἀγκυλὸν δένδρον. Τὸ φυτὸν ἐξακολουθεῖ βλαστάνον ἐπὶ πολλὰ ἔτη χωρὶς ν' ἀναπτύσσεται ἐπὶ πολὺ.

Ἡ μεγαλύτερος τῶν τετρακοσίων γάτων τῶν ἐκτεθέντων ἐσχάτως εἰς τὸ Κρυστάλλινον Παλάτιον κατὰ τὴν ἐθνικὴν ἐκθεσιν τῶν γάτων ἐ-

ζύγιζεν 23 λίτρας ἀγγλικῆς (8 ὀκάδας καὶ 75 δράμα), πολλοὶ δ' ἄλλοι εἶχον σχεδὸν τὸ αὐτὸ βάρος. Μέλας τις γάτος εἶχεν ἓνα ὀφθαλμὸν κυανοῦν καὶ τὸν ἕτερον λευκοκαρυόχρουν. Αἱ πεντήκοντα πέντε κλάσσεις τῆς ἐκθέσεως περιελάμβανον πληθύν ζῶων, ὑπῆρχον δὲ καὶ ὠραιότατοι γάτοι τῆς νήσου Μάν στερούμενοι καθ' ὅλοκληρίαν οὐράς.

Ὁ κ. Βάουερ βοηθὸς τοῦ φυσιογραφικοῦ Μουσείου τῆς Κοννεκτικουτῆς ἀναφέρει τὰ ἑξῆς· Καθ' ἣν στιγμὴν προσεπάθει νὰ διατρυπήσῃ ὦν στρουθοκαμήλου, τοῦτο ἐξερράγη ἐντὸς τῶν χειρῶν του ὡς σφαῖρα δυναμίτιδος καὶ τὸν ἔρριψεν ἀναίσθητον κατὰ γῆς. Τὸ ὦν εἶχε βλαθῇ κατὰ τὸ ταξίδιον, καὶ ἐν αὐτῷ ἀνεπτύχθησαν ἀέρια ἐπικίνδυνα καὶ δύσσομα ἅτινα προὔξενησαν τὴν ἔκρηξιν. Τὸ ὦν ἐζύγιζε τρεῖς λίτρας καὶ τὸ κέλυφος αὐτοῦ ἦτο σκληρότατον, μόνον διὰ σφύρας δυνάμενον νὰ θρυασθῇ.

Κατὰ τὴν ἐσχάτως ἐν Γαλλίᾳ γενομένην ἀπογραφὴν τῶν κατοίκων ὁ πληθυσμὸς ὁλοκληροῦ τῆς ἐπικρατείας ἀνέρχεται εἰς 38,218,903. Κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1881 ὁ πληθυσμὸς τῆς Γαλλίας ἀνῆρχετο εἰς 37,672,048. Ἐπομένως ἐντὸς πενταετίας ὁ πληθυσμὸς ῥῆξθη κατὰ 546.855 ἄτομα.

Τὸ συνδικάτον τῶν ἀδαμαντοπωλῶν τοῦ Λονδίνου κατέχει νῦν τὸν μεγαλύτερον τῶν γνωστῶν ἀδαμάντων. Ὁ ἀδάμας οὗτος ἀνευρέθη ἐν τῇ νοτίῳ Ἀφρικῇ, ἐζύγιζε δὲ ἀκατέργαστος 400 καράτια. Ὁ βασιλεὺς τῆς Πορτογαλλίας ἠγόρασε ἐν τῶν τεμαχίων τοῦ ἀδαμαντος ἐκ τῶν ἀπομενόντων μετὰ τὴν κατεργασίαν, ἀντὶ 200,000 φράγκων.

Ἀνταποκριτὴς γεωργικῆς ἐφημερίδος ἐπιστέλλει πρὸς αὐτὴν τὰ ἐπόμενα.

« Κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος εἰς τῶν φυλάκων μου διηγήθη τὸ ἑξῆς· Εἶνε γνωστὴ ἡ ἀπέχθεια τοῦ ἀκανθόχοιρου πρὸς πάντα τὰ ἔρπετα καὶ ἰδιαίτερώς πρὸς τὴν ἔχιδνα, ὀλίγοι ὅμως ἴσως γινώσκουσι πῶς κατορθοῖ νὰ συλλάβῃ τὸ ἐπικίνδυνον τοῦτο ζῶον καὶ τραπῇ ἐξ αὐτοῦ. Ὁ φύλαξ μου περιπατοῦν ἐντὸς τοῦ δάσους παρατήρησεν ἔχιδναν κοιμωμένην ἐν τῷ ἡλίῳ, ἐνῷ ὅμως ἡτοιμάζετο νὰ τὴν φονεύσῃ πυροβολῶν, εἶδεν ἀκανθόχοιρον ἐρχόμενον βραδέως καὶ πλησιάζοντα μετὰ προσοχῆς εἰς τὸ ἔρπετον. Παρέστη τότε εἰς περιεργάτατον θέαμα. Μόλις ὁ ἀκανθόχοιρος ἐπλησίασε τὴν λείαν, ἀρπάζει τὴν οὐρὰν τῆς ἔχιδνης διὰ τῶν ὀδόντων καὶ πάραυτα συσπειροῦται σχηματίζων σφαῖραν. Ἡ ἔχιδνα ἐξυπνήσασα ἐκ τοῦ πόνου, στρέφεται, παρατηρεῖ τὸν ἐχθρόν της καὶ ἐπιτίθεται κατ' αὐτοῦ. Ὁ ἀκανθόχοιρος μένει ἀκίνητος. Ἡ ἔχιδνα μακινώδης, τὸν σύρει, τὸν περιστρέφει, παλαίει, σπρίζει καὶ περιστρέφεται. Μετὰ πέντε λεπτὰ καθίσταται αἱματόφυρτος. Τὸ στόμα της εἶναι πλέον ἀληθὲς πληγὴ ἐπὶ τέλους καταπίπτει ἀναίσθητος, κινεῖται ἐπὶ ὀλίγον, ἀγωνιᾷ καὶ ἐκπνέει. Ὅταν ὁ ἀκανθόχοιρος ἐνόησε ταύτην ἐντελῶς θανοῦσαν, τὴν ἀφῆκε καὶ ἡσύχως ἀνεγερθεὶς ἤρχισε κατατρώγων τὴν ἔχιδναν. Ὁ ἀκανθόχοιρος λοιπὸν δὲν ἐφόνευσε τὴν ἔχιδναν, ἀλλὰ τὴν ἠγάπησε ν' αὐτοκτονήσῃ ἐπὶ τῶν ἀκανθῶν αὐτοῦ τυπτομένη.